

Uppt. av P. J. H.

efter hvar Klev

i Broley-
mormor m. pl.

Anmärkningaz:

Kloka, Tjurar,
gastar m. m.

Tjurar. (9 sid)

Cygnästarepojckarna hade en gång till samman med några andra tjurar, stulit en oxe i Hittorp, som de sedan förde ned till Gunnarss mark, där de slaktade den.

I Cytabeergs Skog hittade man vid ett tillfälle ett halvt lass tigger, som man stulit i en butik någonstades. Slutligen visste man icke hur man skulle gå till väga för att gripa tjurarna. En av Cygnästarepojckarna hade sitt tillhåll i Trinabeergs Skog. Där uppspärrades han av Tjuraröds-Tuffe, vilken sköt honom i benen, så att han fick stanna. En annan av dem tog man i bakugnen ^{till} ett hus vid Toorp. Sannolika blevo dock så drömningom släffade. De flesta togo sedermera vägen till Amerika.

(9 sid)

Uppt. av P. ju

Anmärkingar:

efter Nilsar Klen

i Orsley.

Tjivrar.

Bländ de många tjivrar, som för en mansälder sedan upprellades i Smitshäfs sörsen voro Glasvästarepojkarna bland de värsta. De voro också med de piffigaste. Det fanns en torpare där nere vid namn Per, som en gång beslöjde sig för dem att han skulle sätta gratis. "Det är lätt hjälpsade en av dessa. "Följ med oss ut i natt, så ska vi nog hjälpa dig till sådana. Han gjorde detta, och bevisade de sig i sig till hundra.

Emellertid hade Per gjort Glasvästarna någon orätt för, därför de bestöts att komma. När Per väl kommit ned i källaren hade de på lämnat, och fick han sedan bli där tills om morgonen, då han togs och ställdes inför rätta. "Beckmann! uppmärksamma honom domaren. Det gör icke lätt, sa Per. Han gjorde det dock till slut. "Det gör icke lätt, sa Per i slutet när han stulit näror," blev sedan ett ord står i byrån.

Uppt. av P. J.

efter dragn Klen

i Broley

Anmärkingar:

Kloka.

16/5/4

Det var en bondsköv i byn, varken ständigt och jämnt kostade kalvar. Han visste slutligen någon annan råd än how rådfri, gade en kloka. Denne gav honom den upplysningen, att om han anskaffade en bork och hade i fähuset skulle det hjälpa. Bonden gjorde så och för den dagen kostade någon av hans kor kalv.

Uppt. av P. Jw

Anmärkingar:

efter Hnsoar Klew

i Bröley.

Klocka.

Jag hade dålig mage och skulle besöka en klok, som bodde yngre i Hallaryds socken. I solurpgången gick jag hemifrån Bröley. När jag framtrå eftermiddagen anlände dit, tog han just sin middagsslummer. Vid mitt inträde i stugan vaknade han till. "Du har gått långt idag", sade han, och be-
höver vila." Jag bejakade detta. Sedan
omtalade han för mig var i mina börsor
bestada, samt ordinerade Konjak och
en sorts mecklement, som jag köpte på
apteket och blandade i denna. När
det var fråga om betalningen svarade han:
"Det får bli för en tolvsbilling. Du har mån-
ga besökningar till graven o behöver djö-
ret du också förtjona." I klockan var han,
att han till punkt och pricka visste min ställ-
ning. Han hjälpte mig också tillhålla igen

Uppt. av P. P.

Anmärkingar:

efter husar Klev

i Broby.

På färdvägen

För en del år sedan var det ett tjugotioårigt torparens hustru från teakten, som med sin gumma beslutat fara över till Amerika. När de hade en son, som gång efter annan skrivit till dem att komma dit. Med sina sammanpackade slantar fars de så över. Sonen mötte dem vid stationen och följde de sedan med honom ut till hans farm.

Under nattens lopp hörde de hans hustru säga för det han lockat föräldra-
na över. "Åh, svarade sonen, 'gubben ska'
ja, snart komma hit.' " Denne hörde
detta och blev rädd. Den morgonen om-
talade han det för gumman. "Här förs ja,
inte va' längre, 'sa' han. O när hon förstod
hur det var, delade hon hans åsikt. Sam-
ma efter dag omgavs de sig därifrån, och
en en männi där efter var de åte i Sverige.

Uppt. av P. J. -n

Anmärkingar:

214

efter kursen Klen

i Broby.

På sidensjår.

Från i världen bortsedt bänderna i
 beaktningen skjutna fångarna från hä-
 radhäktet till Kristianstad, där de sattes
 i none port mellan ransakningarna. Da-
 ga - breven från Glimåkra och en kunde i
 Broby, som hette John, skjutade vid ett
 tillfälle in sändarna. Man påstod sig en
 omula under vägen, så att John blev något
 skulig. Sven, som var en illmorig försät-
 ting, lofsade nu någon av fångarna
 till, att de dörrarna öppnades, också
 knuffa in John. Han hade varit främlis
 enst fångarna på många sätt under re-
 son in, varpå de några och skuffade honom
 alldeles främligt. Först på kvällen, då det
 åter var tid ^{att} och kora hem, gick Sven till rätten
 och pågick efter John. Ingen hade sett honom.
 Han bad då rätten se efter blod fångarna
 och fanns han nu där i ett ganska beklä-
 nigt tillstånd. Men från den dagen atstade
 han sig för att sprida sig full då han var i fångskjute

Uppt. av P. Jⁿ

Anmärkingar:

214

efter husar Klev

i Orslev.

Spöken.

På Kloster och Ljungsbygd spöksade det ofta, och det finns väl ingen gammal knekt, som något där vistats, vilken icke sett korteri o därlighet på denna lögnplats. En ~~gång~~ natt, då jag var stallbrikt, synes de tre stora stalldörarne vid Kloster upp och flera hästar släts sig lösa och sprunns ut. Väddet var alldeles beqvämt och ingen beqväm orsaken. Hästarna vågade icke komma igen förän det var dagen. Den spiltta fanns i samma stall, där ingen häst stod beunden, utom fick man alltid stå tom. En husar hode hämt sig i densamma, därav orsaken. Så länge jag tjänade var ingen häst i den spiltan.

Uppt. av P. J. J.

Anmärkingar:

efter husar Blev

i Oröky.

Spisken.

En natt, då jag varit ett ärende upp-
 ät skogen och kom ned till Oröky, blev
 jag mycket förstörskt. Inne bland gra-
 varna på kyrkogården gick en mörk skug-
 ga, klädd i en lång, svart rock. Jag ha-
 de fått några glas, och var vid den tiden
 varte så rädd av mig, därför jag gick
 in om grunden. Snart kom ja' under-
 fund med att det var en mönnsbå,
 en halvtak, som hette Storsberg, vilken
 gick där o' stamlade upp beu.

- Bona trist, sade hon till mig.
 'Ja ska' sälja dem i morgon till Pälts
 nisse, som bransar o' stampar beu, så får
 ja' te' ett par supar."

Jag teg o' lät honom gå.

Uppt. av P. J. M.

V. Johnson
Bosby

Anmärkingar:

214

efter husar klen

i Bosby. Ögönge Sk.,

Gäst- och Språken.

För i tiden brötsade det ofta dyras
 bloss på de s. k. Lokärren, som numera
 äro utgräfvade och hön till Pettersberg. Jag
 har sett sådana där mångfaldiga gån-
 ger. En kväll då jag gick från Klo-
 saregården här i Bosby mot mitt hem
 uti Skogen, kom ett stort, avlänrat
 tönt, parande från Lokärren. Det flög
 över stigeln några förmån från mig
 mig, samt för därefter över än och höi
 emot Strömshall, där det försann i Sko-
 gen. De gamle brötsade säga att det
 var en gäst, som där brötsade föra
 fram, men nu påstå ja de löide att
 sådana ljus ha sin naturliga förbloring
 För min del bet ja ielse vad jag skall tro,
 men sett dem har ja flera än bäre eno
 två gånger.

214